

Únor 2019

15. DOPIS - Z MONGOLSKA

Zpět v Mongolsku s novým posláním

Misijní kurz na UPS v Římě, pout' po Svaté zemi a návrat do Mongolska s novým posláním.

Vážení přátelé,

srdečně vás zdravím z Mongolska. Je sobota večer, sedím v prvním patře farní budovy ve vesničce Šovó, kde od nového roku působím spolu P. Mario SDB, místním farářem. Venku klesá teplota k -30, do rána bude ještě asi o 10 méně. V našich pokojích ve 2 patře je kolem 0, voda už před více jak měsícem zamrzla, tak jsme se evakovali do farní kanceláře a klubovny, které nám slouží také k přenocování. Protože farní kuchařka bez ohlášení zmizela (je před začátkem nového lunárního roku, tak mají všichni spoustu práce s přípravou), P. Mario uvažil k večeri alespoň polévku... Právě někdo klepe, a i když je už noc, přichází naše kuchařka a prosí o klíče, potřebuje uhlí aby

nezmzrla v jurtě poblíž... či ještě vaří masové knedlíky...

Ohlídám se za posledními třemi měsíci, o které bych se chtěl s vámi rozdělit, a je toho tolik, že není jednoduché vybrat to podstatné...

Misijní kurz na UPS

Po slavnostním misijní vyslání na konci září začal v pořadí už 22. misijní kurz trvalé formace na Salesiánské papežské univerzitě (UPS) v Římě. Řím zažil něco jako zemětřesení, protože šlo o historicky první kurz pořádaný zcela v angličtině. Pečlivě připravené vyučování se prolínalo s našimi reflexemi a návštěvami svatých míst (Siena, sv. Pavel

S P. Tomem, který byl unesen z Jemenu, držěn v zajetí přes rok a půl a zázračně osvobozen.

V Římě s maminkou a sestrou.

S P. Andy v Nazaretě v kostele Zvěstování.

Na hoře Tábor.

V Jeruzalémě.

S českým salesiánem Vlastíkem, který studuje v Jeruzalémě.

v Římě, Subiaco, Asissi...) a celý program byl završen týdenní poutí do Svaté země.

Z mnoha podnětů, které by mohly naplnit knihovnu, si dovolím zmínit jen jediný od P. Cenciniho. Všichni známe vyznání víry, které se neděli co neděli modlíme. Je to krásné vyjádření pravdy naší víry. Každý z nás ale máme vnitřní zkušenost víry, zkušenost Boha působícího dennodenně v našem životě. Dovedete si představit, jak by se proměnila naše farnost či komunita, kdybychom sdíleli toto osobní vyznání víry?

Pout' do Svaté země

Po pravdě jsem si nikdy nemyslel, že se někdy dostanu do Svaté země. O nic jsem nežádal, nic jsem nikde neobjednával... Tato nečekaná pout' po stopách Ježíšových byla naplánována jako součást misijního kurzu. Co více jsem si mohl přát, než být na této pouti ve skupině salesiánů a salesiánek pod vedením zkušeného průvodce P. Martina Lasarte? (8. - 14. 12. 2018)

Již dlouho před poutí si mnozí z nás museli požádat o vízum do Izraele, což se mě jako Čecha netýkalo. Předem avízované problémy s kontrolou na letišti v Izraeli se potvrdily jako opodstatněné. Nicméně po 5ti hodinovém čekání na 3 z nás důkladně kontrolované jsme přece jen vyjeli autobusem směrem Nazaret. Po ubytování a večeri v poutnickém domě jsme ještě stihli část mimořádné bohoslužby v kostele „Navštívení“.

Den za dnem byl nabitý událostmi a modlitbami spojenými s konkrétními místy. Modlitba za rodiny v Káně Galilejské, misijní vyslání na hoře Tábor, naslouchání Ježíšovým slovům Hoře blahoslavenství, modlitba za papeže v domě sv. Petra v Kafarnaum, plavba po Genezaretském jezeře, obnova křtu v řece Jordánu... Mohli jsme se tak novým způsobem dotknout Ježíšova života od jeho narození v Betlémě až po jeho ukřižování a vzkříšení v Jeruzalémě. Biblické události tak pro nás dostaly zcela nový rozměr.

Na skok v ČR

„Pokud se po 3 měsících v Římě a týdnu ve Svaté zemi nepodívám do Prahy, nemohu se vrátit do Mongolska,“ svěřil se mi P. Andy, průkopník salesiánské misie v Mongolsku. Poslední tři dny po návratu ze Svaté země a před odletem do Mongolska tak nepatřily reflexi mnoha zážitků a informací, ale cestě do Čech. Poznat zázemí každého jednoho z nás v naší mezinárodní komunitě je velkou pomocí k vzájemnému porozumění. Kdo by asi uhodl, co patřilo pro P. Andyho mezi největší překvapení? Spadaná zasněžená jablka pod stromem, lidi v zimních kabátech v nevytápěných kostelech, krásně vyzdobená Praha nabitá turisty, prostá večere v Salesiánském domě v Kobylisích, příprava misijních dobrovolníků v radostném duchu...

Návrat do Mongolska

A konečně nadešel den návratu do Mongolska. 18. 12. 2018 jsem společně s P. Andy odletěly z Říma přes Moskvu do Ulánbátaru, kam jsme přiletěli 19. 12. ráno. Naše zavazadla a vánočními dárky však s námi bohužel nepřiletěly. Podařilo se nám je dostat až 24. 12. z kanceláře Aeroflotu skoro jako dárek k Vánocům.

V Mongolsku na mě čekalo nové poslání. Ne už v Darchanu, ale v komunitě v Ulánbátaru: pomoci s PDO (project and developping office) a pak od čtvrtka do neděle vypomáhat P. Mario ve venkovské farnosti Šovó asi 30 km od hlavního města.

Opravdové misie na periférii

Farnost Šovó je skutečně opravdová misie na periférii. Začala před mnoha lety, pak byla nějaký čas opuštěná a poslední 2 roky ji máme jako salesiáni na starost. Na bohoslužby sem chodívá 20 – 30 lidí, mnozí z nich ještě nebyli ani pokřtěni. To, co by vás asi překvapilo, je, že 80% z nich jsou děti. Děti! Jak úžasné je setkání s nimi, jejich čistá srdce a modlitby!

Rozloučení s hlavním představeným před návratem do Mongolska.

Na skok v Praze s P. Andy a s P. Papi.

Na setkání misijních dobrovolníků v Hradci Králové.

Vánoční oslavy v Mongolsku.

V Šovó s P. Mario.

Spolu s P. Mario zde prožívám každý týden 4 nezapomenuté dny. Oslavili jsme zde Vánoce, Nový rok, svatého Jana Boska a teď přichází Cagán sar spojený se začátkem nového lurního roku.

Jelikož děti mají od konce prosince až do poloviny února zimní prázdniny, nabídli jsme jim čas na čtení, psaní domácích úkolů, výuku angličtiny a hry. Od rána 10 hodin až do večera 18 hodin jsme tak v jednom kole. Hned po mši sv. děti milují bruslení na nedaleké řece...

Když jsem v Šovó, připadám si jako na salesiánské chaloupce. Vše se odehrává ve čtyřech prostých místnostech. Protože naše

V Šovó: fotbal v mínus 25 není nic zvláštního.

pokoje ve 2. patře zamrzly, spíme ve třídě na matracích, které přes den uklízíme. Jídlo někdy je, někde také ne. Ale vodu máme v kohoutku, na rozdíl od mnoha Mongolů žijících okolo nás. Tu si k nám přichází nabrat do kanistrů skoro každý den. Věřím, že setkání s nimi u studny se může stát tak důležitým, jako se stalo pro ženu v Samařsku, když se tam kolem poledne setkala s Ježíšem... (Jan 4,1nn).

Pokud můžete, modlete se za nás zde. I já na vás v domovině zde v mongolských stepích s vděčností vzpomínám.

P. Jára Vracovský SDB

Kontakt: P. Jára Vracovský SDB | vracov@gmail.com | Skype: vracovsky
Mobil: MN: +976 94408091, CZ: +420 732 951 497 (jen SMS)
Více informací můžete nalézt na www.dbmongolia.org a na: • facebook: dbmongolia.org
Všechny **možnosti podpory** naleznete na <http://dbmongolia.org/cs/darci/>.

Absolventi 22. misijního kurzu na UPS s certifikáty.